

JAROSŁAW SOCHACKI

PAP SŁUPSK

KORONACJE KRÓLEWSKIE BOLESŁAWA CHROBREGO W 1000 I 1025 ROKU

W historiografii problem koronacji Bolesława Chrobrego zwykle się ujmować jako akt jednorazowy, dokonany w roku 1000 lub 1025. Pogląd kompromisowy nie odbiega – w zasadzie – od tych stanowisk. Jego zwolennicy uznają koronację dokonaną w czasie tak zwanego „zjazdu gnieźnieńskiego”, jednakże wskutek podważenia legalności tego aktu przez Henryka II wymagała ona powtórzenia, co dokonało się pod koniec życia drugiego historycznego władcy polskiego¹.

Rozważając ewentualną koronację Chrobrego w 1000 roku trzeba czynić to na szerszym tle ideologii cesarskiej ówczesnego okresu. Nie może ulegać wątpliwości, że renowacja cesarska dokonana przez Ottona I w 962 roku opierała się na tradycji karolińskiej, zakładającej hegemonialną rolę ludu, z którego wywodził się cesarz. Istotą nowego cesarstwa nie było władztwo światowe, jednakże obowiązki imperatora, jako obrońcy Kościoła i krzewiciela wiary, wykraczały poza ramy lokalne i wyznaczały mu rolę w całym świecie chrześcijańskim, zatem idea posłannictwa prowadziła w konsekwencji do uniwersalizmu. Określając jego charakter należy podkreślić, że był on bliższy tradycji biblijnej. Karol Wielki nazywany jest: Dawidem, Salomonem i Melchizedekiem, a królowie karolińscy, podobnie jak ich biblijni poprzednicy, zostali namaszczeni olejem świętym, co wyносиło ich ponad innych

---

¹ Zestawienia poglądów literatury odnośnie tego problemu dokonał M. D w o r s a t s c h e k, *Sprawa koronacji Bolesława Chrobrego w świetle literatury*, (w:) *Monastycyzm. Słowańszczyzna i państwo polskie*, pod. red. K. Bobowskiego, Wrocław 1994, s. 41 i nn. W sprawie zapatrywań dotyczących politycznej strony zjazdu gnieźnieńskiego zob. P. B o g d a n o w i c z, *Zjazd gnieźnieński w roku 1000*, *Nasza Przeszłość*, 16: 1962, s. 63 i n. oraz J. S t r z e l c z y k, *Bolesław Chrobry*, Poznań 1999, s. 55 i n.